Proletari din toate ţările, uniţi-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 29 (865) * joi 19 iulie 1962 * 8 pagini, 30 bani

1

De la munte la mare

„Dragi părinţi. Au trecut trei zile de cînd mă aflu în tabără. Atît eu cît şi ceilalţi pionieri din Feteşti ne simţim foarte bine aici. Nu ne lipseşte nimic. Mîncarea este foarte bună. În plus, zilnic bem apă de la izvorul de apă minerală. Mi-am făcut aici mulţi prieteni. Vă sărut. Pe curînd, Roman".

La aceasta se reduce scrisoarea pionierului Pîrvulescu Roman, trimisă din tabăra de la Homorod tatălui său, muncitor ceferist la Feteşti.

De ce oare este aşa scurtă? — a fost întrebarea care ne-am pus-o în drum spre Homorod. Şi răspunsul n-a fost greu de aflat. E aşa de frumos aici! Zilnic, pionierii fac excursii în împrejurimi. Ba, mai deunăzi, au vizitat şi uzinele metalurgice din Vlăhiţa unde au aflat cum se prelucrează minereurile de fier, cum se prepară fonta etc. Nici o zi nu seamănă cu alta. Ieri, de pildă, pionierii au participat la un frumos foc de tabără. La programul intitulat „Mulţumim din inimă partidului", şi-au dat concursul pionierii din toate regiunile reprezentate în tabără, (Mureş-Autonomă Maghiară, Dobrogea, Bucureşti, Ploieşti, Braşov). Dispute pasionante furnizează şi întîlnirile din cadrul spartachiadei taberei care se desfăşoară la fotbal, volei, handbal, atletism şi şah. Zaharescu Valentin, din Agnita, regiunea Braşov, a devenit campion la şah. La celelalte discipline întrecerile sînt în curs de desfăşurare.

E de înţeles ca Roman şi ceilalţi 700 de pionieri din tabăra de la Homorod să scrie scrisori atît de scurte; chiar dacă ar fi numai să admire minunatele privelişti din jurul taberei tot ar spune că nu le-ajunge timpul!

...Şi acum, luînd trenul şi poposind la cîteva sute de kilometri depărtare, să asistăm la acest dialog:

— Noi, cei din Stănileşti, am ajutat la curăţarea islazului, am plivit inul...

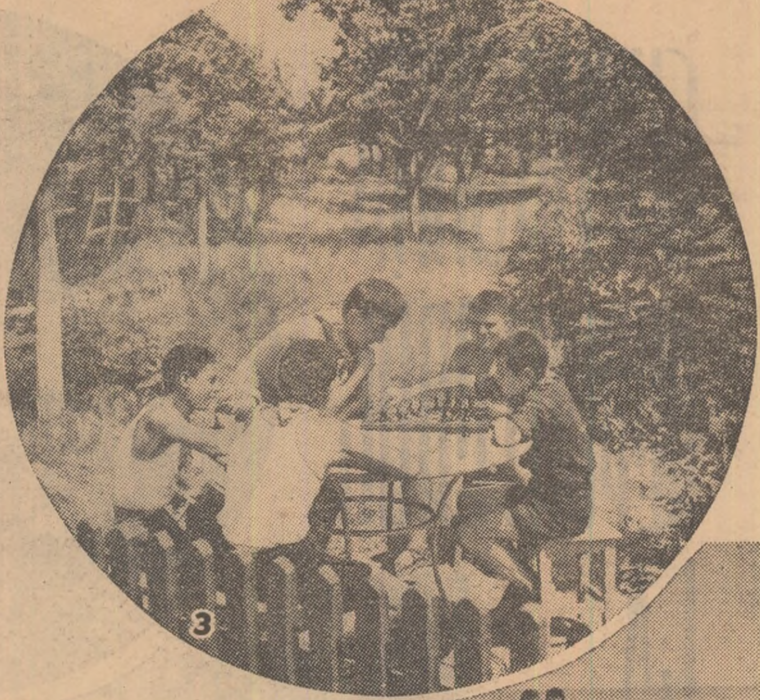
— Odată, la grădina de legume a gospodăriei, pionierii din Vereşti...

— La noi, la Creţeşti, ne-am ocupat adesea de livadă!

...Stănileşti, Vereşti, Creţeşti — acestea sînt comune din regiunea Iaşi, raionul Huşi! Cu toate acestea, între Huşi şi locul în care s-a desfăşurat dialogul de mai sus sînt cîteva ore bune de mers cu trenul. Unde ne aflăm? Fotografiile noastre vă oferă un răspuns precis: pe **litoral.** Mai exact, în tabăra pionierească de la Tuzla, unde, printre alţii, îşi petrec vacanţa cincizeci de pionieri din raionul Huşi. Armănuţă Nicolae, Creţu Elena, Bălan Constantin, Pogîncelu Doina şi, în general, toţi sînt fruntaşi la învăţătură. În timp ce părinţii lor, colectiviştii, se află în zorul campaniei de recoltare, copiii se odihnesc, respiră cu nesaţ briza cu miros de alge şi — fireşte! — se bronzează. După cum aţi putut constata din discuţia de mai sus, sînt copii harnici, care iubesc munca. Cunoştinţa cu marea a fost de neuitat, şi în carnetele de însemnări personale au apărut nu puţine încercări poetice... Programul de activităţi al taberei este interesant şi bogat. În cele două săptămîni, poţi să înveţi să înoţi, să participi la o drumeţie, să joci fotbal, să vizitezi litoralul şi — bineînţeles — să înveţi o mulţime de cîntece şi poezii, jocuri pionereşti. Toate acestea par lucruri fireşti, şi chiar aşa şi sînt. E firesc că oamenii muncii conduşi de partid i-au alungat odată pentru totdeauna pe exploatatori, e firesc că patria noastră înfloreşte sub soarele socialismului, e firesc că tot ce se produce şi tot ce se construieşte e pentru ca oamenii muncii şi fiii lor să trăiască din ce în ce mai bine. Aşa cum oţelul Reşiţei şi Hunedoarei se întîlneşte — preschimbat în tractoare — cu pămînturile nesfîrşite ale gospodăriilor colective, tot astfel se întîlnesc la odihnă pe litoralul romînesc — perla Mării Negre — oţelari şi colectivişti, constructori de maşini şi ţesători. Adesea ei ascultă glasul goarnelor din taberele pionereşti şi se bucură: „Auziţi? În curînd, copiii vor ieşi pe plajă. Sînt veseli, sănătoşi, plini de viaţă. E bine aşa!"

2

3

4

5

1. E ora 7. Deşteptarea!
2. Se nasc viitoarele ierbare...
3. De serviciu la intrarea în tabăra de la Tuzla.
4. O baie bună...
5. ...şi pe urmă, plajă!

Foto-reportaj de la brigada specială de vacanţă:: OVIDIU ZOTTA, R. BOGDAN, GR. PREPELIŢĂ.

Pionieri bucureşteni, s-a dat startul în CEA DE A XII-a EDIŢIE A CUPEI „SCÎNTEIA PIONIERULUI" LA NATAŢIE!

Iulie... cald...

Iubitorii de înot stau aproape întreaga zi la ştranduri — în cleştarul bazinelor sau pe nisipul de aur al plajelor. Printre ei, se înţelege, mulţime de pionieri: ei doar au tot dreptul, se află în vacanţă!

În aceste zile însă, la ştranduri mai poţi observa că o dată adunaţi laolaltă 5—6 copii, s-a şi pornit un concurs de nataţie de toată frumuseţea! Cîştigătorul de azi însă, e uitat în grabă a doua zi chiar, alt „campion" luîndu-i de îndată locul.

Dar iată că şi în această vară, ca în fiecare an „SCÎNTEIA PIONIERULUI" în colaborare cu **PALATUL PIONIERILOR, COMITETUL ORĂŞENESC BUCUREŞTI AL U.T.M. ŞI CONSILIUL ORĂŞENESC U.C.F.S.**

(continuare în pag. 8-a)

VACANȚA ÎN TABERELE LOCALE

Vacanța dragă a fost așteptată cu multă nerăbdare de toți copiii. Unii au plecat la munte, alții la mare, iar alții au organizat tabere în satul sau orașul lor. Și, cei mai mulți dintre pionierii care au rămas să-și desfășoare activitatea în tabere locale, s-au sfătuit din timp cu tovarășii instructori și profesori, au alcătuit programe de activități cu acțiuni dintre cele mai interesante.

Iată, de pildă, pionierii din comuna Șibot, raionul Orăștie. Activitatea în tabăra lor a început nu de mult timp. Din vreme însă ei s-au gîndit la toate cele necesare. Au strîns tot materialul sportiv, au adus nisip și au amenajat terenul, groapa de sărituri, au reparat plasa pentru volei. Apoi pionierii au hotărît să discute cu conducerea căminului cultural, astfel au obținut aprobarea să folosească în vacanță instrumentele muzicale și aparatul de radio ale căminului. Așa s-a făcut că, încă de la început, ei au putut să alcătuiască o orchestră. Unii nu știu prea bine să cînte. Vor învăța însă. Doar seratele muzicale trebuie să fie reușite! În programul lor de activități, pionierii din Șibot au trecut multe drumeții, jocuri de orientare turistică. Vor merge în vizită la G.A.C. și, mai ales, la Stîna de pe dealul împădurit. Și excursia programată la stațiunea balneo-climaterică Geoagiu este așteptată cu nerăbdare. S-au și împărțit pe colective. Cei care vor face însemnări de excursie, cei care vor strînge plante pentru ierbar, cei care se vor ocupa de programul artistic, sportivii care au organizat diferite întreceri.

Pentru concursul „Cel mai bun recitator, cel mai bun cîntăreț" se pregătesc mulți pionieri din Șibot. Bulbucan Vasile, care a terminat clasa a VI-a numai cu 9 și 10 va cînta la acordeon și vioară. Groza Viorica, Pădure Dorina, Marin Rodica vor cînta frumoase cîntece romînești. Cîntecele și poeziile cel mai frumos interpretate vor fi apoi prezentate și la întîlnirea pe care pionierii o vor avea cu un activist, la programul dat la arie, la căminul cultural etc. La arie, copiii se vor duce nu numai să dea programe artistice, dar să dea și o mînă de ajutor. De asemenea, în grădină pionierii vor feri legumele de dăunători, vor da ajutor la recoltat. Și, pentru că ei vor ca satul lor să fie cel mai frumos, pionierii îngrijesc și de spațiile verzi, de întreținerea parcului, de curățenia străzilor. Totul trebuie să pară mereu în sărbătoare, așa cum sînt și zilele de vacanță ale copiilor.

Tabără locală au organizat și pionierii din comuna Teliuc, raionul Hunedoara. Și ei și-au alcătuit un program de activități. Au trecut în el drumeție la pădure, întreceri sportive, audiție muzicală, ajutor la G.A.C. Dar, ce fel de întreceri sportive vor fi acelea, cînd și-au adus la tabără o singură minge, iar groapa de sărituri au astupat-o chiar înainte de deschiderea taberei? Cu o singură minge și cu un șah pionierii din Teliuc și-au început activitatea. Și aceasta nu pentru că ei ar avea condiții mai slabe decît cei din Șibot. Nu. Aceasta numai din pricina lipsei de organizare. Cu atît mai mult, cu cît pionierii au putut cere și sprijinul clubului minerilor.

În privința instrumentelor, a materialelor sportive, a amenajării terenului, pionierii ajutați de instructori și profesori, trebuiau să pună totul la punct. Cît privește programul de activități, nici acesta nu este alcătuit astfel, încît să fie de ajutor pionierilor. În jurul taberei lor sînt numai păduri, locuri minunate. De ce nu s-au gîndit să desfășoare o zi de tabără în pădure sau pe malul Mureșului? Să se organizeze ștafete, jocuri distractive, de orientare, foc de tabără? Deși sînt aproape, ei n-au trecut nici o drumeție la Hunedoara în Orașul Muncitoresc, o vizită la combinat. Cu ajutorul tovarășilor instructori și profesori sperăm că va fi organizată mai plăcut și folositor și vacanța pionierilor din Teliuc. Condiții sînt cel puțin tot atîtea, cîte în comuna Șibot. Cu un program de activități îmbunătățit, cu participarea a cît mai mulți pionieri, folosind inițiativele, alegînd cele mai atractive acțiuni (șezători, carnaval, excursii, drumeții, vizite, ajutor G.A.C., întreceri sportive, serbări etc.) și pionierii din Teliuc vor put[illegible] petrece una dintre cele mai frumoase vacanțe. Să le urăm deci și lor vacanță plăcută!

E. TOFAN

VACANȚA PIONIEREASCA 1962

GHEORGHIȚĂ REPORTERUL LA DRUM

Răsfoiam tocmai scrisorile unor prieteni din tabără cînd intră în birou secretarul de redacție.

— Gheorghiță, îți ei aparatul de fotografiat și pleci în tabără. Mîine seară te întorci cu un material pentru rubrica „Vacanța pionierească 1962".

Orice încercare de a obiecta, de a-i arăta că timpul e cam scurt pentru asta a dat greș, așa că am plecat spre tabăra regională de la Cotești, regiunea Galați.

Îmi rămăsese puțin timp la dispoziție. Noroc doar că prietenii mi-au venit în ajutor. Aparatul de fotografiat mi-a spus:

— Copiii sînt acum în activitate. Eu mă duc să fac singur poze. Tu, du-te și strînge datele.

Un grup de pionieri s-au oferit și ei să mă ajute. In primul rînd mi-au arătat tabăra. E așezată foarte pitoresc, la marginea unei păduri. Timpul trece foarte repede. Abia am putut vizita totul. Frumoasele dormitoare, sala de mese, clubul... Între timp, Scurtu Camelia, președinta unității, mi-a adus jurnalul unității.

— Gheorghiță, citește jurnalul și n-o să-ți mai trebuiască nimic. Aici găsești totul despre activitatea noastră din tabără, mi-a zis ea.

Am luat creionul în mînă și am început să spicuiesc din jurnal

...Aproape în fiecare dimineață după careu părăsim tabăra. Ori mergem în pădure, unde organizăm jocuri și cîntăm cîntece, ori mergem să vizităm comuna. Pînă acum am vizitat G.A.C., G.A.S. și întreprinderea „Vinalcool". În afară de aceasta, fiecare detașament pregătește cîte ceva pentru focul de tabără.

...Iată că a venit și ziua focului de tabără. Toți pionierii au participat la programul intitulat: „Iți mulțumim partid iubit". În jurul focului au răsunat atunci cîntece, pionierii au spus poezii, au jucat diferite jocuri. A fost tare frumos! Mai ales la sfîrșit, cînd toți pionierii au format o horă mare în jurul focului de tabără.

...Jocul de orientare turistică a fost așteptat cu multă nerăbdare. A fost organizat în pădurea din împrejurimi. Cele 10 bilete au fost împărțite pe o rază de 3 kilometri. Singurul detașament care a găsit toate biletele a fost detașamentul nr. 2. În plus, a dat și cele mai bune răspunsuri la întrebările din bilete. Pentru aceasta, detașamentul 2 a fost declarat cîștigătorul jocului de orientare turistică.

...Întreceri sportive. Reprezentativele de volei și fotbal ale taberei au provocat la întrecere pionierii din comună. Și iată că astăzi s-au disputat și cele două meciuri. La volei am cîștigat cu 2-1, la fotbal însă... am pierdut cu același scor.

Cînd mai aveam cîteva file de citit hop și aparatul de fotografiat.

— Hai, Gheorghiță, că scăpăm trenul. Pozele sînt gata!

Îmi notez doar titlurile: „Excursie la Casa memorială „Al. Vlahuță" și la mausoleul de la Mărășești, „Carnavalul veseliei", „Întrecerea celor mai buni alergători" etc.

— Și acum la revedere, copii. Mă așteaptă secretarul de redacție...

GHEORGHIȚĂ REPORTERUL

1) Semnalizarea cu fanioane o vor ști cu toții de acum înainte.

2) Mingea este o tovarășă de joacă îndrăgită mult de copiii din tabără.

3) Oare cum petrec vacanța ceilalți copii din țară? Răspunsul, pionierii îl găsesc în gazeta lor — „Scînteia pionierului"

CEI MAI TINERI PIONIERI

Moment solemn la Școala de 8 ani din comuna Tîncăbești, raionul Răcari, regiunea București. Cinci dintre cei mai buni școlari primesc cravatele roșii de pionieri.

Mă aflu la Ocna Sibiului. E vacanță, e soare. Pe cîmp, colectiviștii te întîmpină bucuroși de rezultatele muncii lor. M-am îndreptat spre școală și acolo m-am întîlnit cu tovarășa instructoare de pionieri Ana Manciu, de la detașamentul claselor a III-a și a IV-a. În curtea școlii erau mulți pionieri. Unii plecau după frunză pentru viermii de mătase, alții ajutau tovarășilor profesori la reorganizarea materialului didactic și ilustrativ. Dintre toți, mi-a atras atenția un pionier viol care părea că-i sufletul tuturor lucrurilor petrecute acolo. Am aflat că-l cheamă Bolgar Ștefan și-i în clasa a IV-a A. A fost primit de curînd în rîndurile pionierilor. De atunci, fiecare faptă a sa, fiecare lucru pe care l-a făcut a justificat încrederea celor care i-au legat la gît cravata roșie. E plin de inițiativă; dorința lui e să participe din plin la viața detașamentului. Așa și trebuie să fie un pionier!

Pîrvu Simion și Dejan Samoilă sînt și ei proaspeți purtători ai cravatei roșii. N-am putut sta de vorbă cu ei, se duseseră la cîmp, curioși să vadă cum lucrează părinții lor, colectiviștii. Simion și Dejan nu sînt interesați numai „să vadă"; cînd detașamentul organizează acțiuni în cadrul gospodăriei colective, ei participă cu tragere de inimă. Așa și trebuie să procedeze un pionier!

Și Drăghici Mihai a fost primit în organizația de pionieri de puțin timp. După primirea cravatei roșii, s-a străduit ca în fiecare zi să dovedească că merită cravata ce-i flutură acum pe piept. El l-a ajutat să se pregătească și pe Curtean Ilie să devină pionier. Acum, și Curtean are cravata roșie. Împreună participă la toate acțiunile pionierești, împreună se bucură de stima colectivului. Așa stă bine unor pionieri!

★

Scriind despre acești copii care poartă de puțin timp cravata roșie, am vrut să vă spun și vouă despre felul în care cinstesc ei zi de zi cravata roșie. Nu e vorba de fapte excepționale, ci de aspecte obișnuite: sînt copii harnici, modești, doritori să fie de folos celor din jur. Așa și trebuie să fie pionierii!

E. SKIBINSKI

Pe marginea scrisorilor sosite la redacție

Să discutăm despre colegialitate

Întîmplarea cu Virgil, Pandelică și Antoaneta, despre care am scris în numărul din 17 mai 1962 al gazetei noastre, cerînd părerea cititorilor, a prilejuit un viu schimb de păreri. În nenumăratele scrisori sosite la redacție din toate colțurile țării, am putut vedea că pionierii au fost revoltați de purtarea urîtă a lui Virgil și Pandelică. Cu toții i-au dat dreptate Antoanetei. Faptul că Virgil, încurajat de Pandelică, i-a pretins Antoanetei să-i dea să copieze a fost caracterizat de participanții la discuție ca necolegial și nepotrivit cu calitatea de pionier.

Să-ți ajuți în mod pionieresc tovarășii

Pe bună dreptate s-au supărat pionierii pe Virgil. El nu a cerut ajutorul Antoanetei în ceea ce privește însușirea unor lecții. Pentru el, „ajutor" ar fi însemnat ca Antoaneta să-l lase să copieze la teză din caietul ei. **„Copierea este un lucru necinstit"** ne-a scris un participant mai vîrstnic la discuție, tovarășul **DUMITRU DIMA, muncitor frezor la Uzinele „Timpuri Noi"-București.** Referindu-se la adevăratul ajutor tovărășesc, tovarășul Dima povestește despre doi tineri din uzină: **„Ei au fost colegi de școală, apoi tovarăși de muncă. Mereu îi vedeai împreună, discutind, explicîndu-și unul altuia lucrurile mai grele".** Un alt exemplu despre adevărata colegialitate ne-a fost relatat într-o scrisoare sosită de la Școala de 8 ani din **comuna Cringeni, regiunea Argeș.** Fracturîndu-și piciorul, pionierul **Bancu Constantin** a fost nevoit să rămînă multă vreme acasă. Colegul său, **Lică Pavel**, i-a adus însă în fiecare zi lecțiile, i-a explicat tot ce învățau nou. În timpul tezelor pe trimestrul II, Lică îl ducea și-l aducea cu sania pe Bancu la școală. Cînd s-a însănătoșit, situația școlară a acestuia era la fel cu a celor care frecventaseră normal. Cum se explică faptul că zeci și zeci din scrisorile sosite la redacție în cadrul discuției se ocupă de aspecte asemănătoare? **Simplu: prin aceea că a învăța bine e o datorie patriotică, iar un adevărat coleg nu poate fi niciodată indiferent față de felul în care învață tovarășul său; însușindu-și cunoștințele predate la școală, pionierul se pregătește să devină un constructor activ al socialismului și comunismului.**

Dar participanții la discuția noastră au arătat încă ceva, și anume că a fi un bun coleg mai înseamnă...

Să fii cinstit, să ai simțul răspunderii

În scrisoarea sa, pioniera **Smeu Maria din comuna Țibănești, regiunea Galați,** ne-a relatat cum un băiat a încercat să-și modifice nota pusă de profesor în caietul de desen; colegii l-au mustrat aspru și au cerut să i se scadă nota la purtare. Poate că băiatul în cauză s-a supărat atunci dar, cîndva, cu siguranță că va simți recunoștință pentru faptul că, atrăgîndu-i la timp atenția, colegii i-au dat o lecție pentru toată viața! **Turoș Maria, din Satu Mare, Școala de 8 ani nr. 8,** ne arată cum o colegă, Smaranda, a rugat-o pe Luci, care ședea în ultima bancă, să-i cedeze locul la o teză. Motivul: ultima bancă e un loc unde se poate... copia cu mai multă ușurință! Luci — o fată harnică, conștiincioasă — a refuzat. O săptămînă întreagă Smaranda a fost supărată, n-a mai vorbit cu „egoista" Luci, dar, în cele din urmă, și-a dat seama că nu are dreptate. De atunci, n-a mai încercat niciodată să copieze. Lecția de cinste și simț de răspundere pe care i-a dat-o Luci i-a prins bine.

Dar din scrisorile cititorilor a mai reieșit un aspect, și anume că a fi un bun coleg trebuie ca în relațiile tale cu colegii...

Să fii modest și cuviincios

Închipuiți-vă larma care domnește în curtea școlii în recreație... Adesea, printre chiotele de joacă, mai auzi cîte un cuvînt nelalocul lui... Sînt unii băieți — puțini ce-i drept, care obișnuiesc încă să vorbească într-un limbaj nepotrivit, să se poarte urît cu fetele sau cu copiii mai mici decît ei. Despre acest lucru ne scrie **Petrache Constantin din Roșiori de Vede și Mihai Cezarina din Giurgiu.** Una din condițiile colegialității este să fii cuviincios. A vorbi politicos, a te purta în mod civilizat înseamnă nu numai a-ți respecta tovarășii ci și a da tu însuți dovadă de demnitate. **Omului comunist îi sînt proprii modestia, încrederea în tovarășii săi, dorința de a le fi de folos.** Să știți, felul de comportare grosolan, obraznic este legat de disprețul față de oameni, și acest dispreț era caracteristic exploatatorilor, parveniților de pe timpuri. **Muncitorul are o concepție înaintată despre viață, el respectă omul și munca sa, de aceea morala proletară, morala comunistă ne învață să fim politicoși, modești; fără aceasta, nici nu poate fi vorba de o adevărată colegialitate.**

Am vorbit pînă acum de asemenea aspecte ale colegialității cum ar fi datoria de a-ți ajuta tovarășii, de a fi cinstit și cu simț de răspundere, cuviincios și modest. Dacă vrei să-ți însușești aceste prețioase trăsături de caracter trebuie...

Să participi din plin la viața colectivului

Cu mîndrie ne-a mărturisit în scrisoarea sa **Ivanovici Traian Nicolae din comuna Izvoarele, regiunea Ploiești** că pionierii detașamentului său alcătuiesc un colectiv strîns unit. Ei sînt întotdeauna împreună la joc ca și la muncă. Traian descrie entuziast felul în care el participă în diferite activități în cadrul gospodăriei colective. Așa și trebuie: acest colectiv unit de pionieri va deveni un colectiv unit de harnici și pricepuți colectiviști. Un aspect asemănător ne-a relatat **Radu Ionica, din comuna Ciorăști, regiunea Ploiești,** povestindu-ne cum, cu prilejul unor asemenea acțiuni, copiii învață să se prețuiască pe ei înșiși și pe tovarășii lor după cum muncesc, după cum se străduiesc să fie de folos intereselor obștești. Dacă ne propunem să ne însușim modul de a ne purta cu adevărat colegial, apoi această educație nu poate fi realizată decît în cadrul colectivului **și anume în grupă, în detașament, în unitatea de pionieri, participînd din plin la viața obștească, îndeplinind îndatoririle pionierești, sarcinile de organizație.**

Atît din numărul mare de scrisori—cîteva sute—sosite în cadrul discuției noastre cît și din problemele dezbătute în aceste scrisori se poate spune că discuția i-a interesat pe cititori. Sperăm că le-a și folosit. **Mulțumim tuturor celor care ne-au scris.**

Și acum, O COMUNICARE: redacția intenționează ca și pe viitor să inițieze asemenea discuții, cum a fost cea despre colegialitate. **CARE VA FI TEMA VIITOAREI DISCUȚII — AȘTEPTĂM SĂ NE PROPUNEȚI CHIAR VOI!** Scrieți-ne, deci, care e părerea voastră. Ce temă să aibă viitoarea noastră discuție? Eventual, consultați-vă în legătură cu aceasta în cadrul grupei, al detașamentului! Așteptăm scrisorile voastre.

REDACȚIA

PE LITORAL

Prin grija partidului şi guvernului, mii şi mii de oameni ai muncii şi copii îşi petrec concediul de odihnă sau vacanţa în frumoasele staţiuni de pe litoralul Mării Negre.

INSTANTANEU

MOŞ TANASE

Cu mîna la frunte, priveşte mîndru peste întinsul lanului de orez. Cîndva, nepreţuitele boabe albe nu le vedea decît în prăvălia băcanului din sat — rareori pe masa celui care trudea pe ogor. Anul acesta, optzeci de hectare cu orez au semănat colectiviştii din Ceacu!

Lui moş Tănase îi rîde mustaţa: lui i-au încredinţat paza lanurilor în care se văd licărind ochiuri de apă proaspătă, el are grijă să le ude de cîte ori e nevoie.

Moş Tănase Mitea a ridicat stăvilarul lăsînd apa să curgă din belşug printre tulpinele în vîrful cărora se înfiripă, sănătoase, spicele.

Paznicul se îndreaptă spre căsuţa ridicată pentru el chiar lîngă dig, se duce să se aşeze pe un scaun, la umbră. Deodată, îşi înalţă capul, ascultă atent.

Sunete de trompetă se aud răsunînd pînă departe, cu unduiri de argint.

— Pionierii!... Or fi plecînd în vreo excursie. Da, aşa trebuie să fie! zîmbeşte el, amintindu-şi de discuţia pe care a avut-o deunăzi cu cîţiva dintre pionierii care au venit să-l ajute la plivit orezul.

— Ce-aţi făcut, măi năpîrstocilor, azi, în tabără? i-a întrebat el.

— Am jucat fotbal, handbal. Şi... ne pregătim de zor pentru excursie. Pentru prima...

— Cum adică?!

— Păi, o să facem mai multe în vacanţă. Pe la sfîrşitul lunii o să facem una de cîteva zile pe Valea Prahovei, la Doftana. Prima o să fie aci în raion, la Călăraşi. Ne-am şi pregătit rucsacurile!

★

Pe şoseaua asfaltată ce şerpuieşte pe lîngă orezărie — o maşină plină cu băieţi şi fete. Copiii stau la geam, rîd. Cravatele le flutura uşor în bătaia vîntului...

Moşul nu-i distinge precis, care-i unul, care-i celălalt, dar ştie că printre ei se află pionieri inimoşi ca Uceanu Puica, Pantilie Georgeta, Lică Afrodita, Micu Constantin, Mitea Gheorghe...

Se uită după ei şi le face cu mîna. Se bucură. Se bucură pentru viaţa fericită de astăzi, pentru copilăria lor fericită.

AL. DINU IFRIM

ASCULTÎND cîntecul sondelor...

Straşnic mai povesteşte sondorul Stroie!... Fapte trăite pe aceste dealuri cu sonde, se înfiripă aievea, în faţa ochilor. Vlad îl ascultă pe sondor şi priveşte necontenit, parcă ar vrea să străpungă adîncimile pămîntului, unde se ascund, şuşotind, comorile aurului negru... Parcă pămîntul întreg e cuprins de febră. Liniştea dealului de la Ochiuri a fost spartă pentru totdeauna. Acolo, în adînc, la peste o mie de metri, sapa cu role, roade şi roade stînca şi straturile străvechilor aluviuni!...

Peisajul petrolier al patriei noastre se îmbogăţeşte zi de zi. Din noua sondă instalată la Ciureşti — Rîmnicu Vîlcea — vor ţîşni în curînd mii de tone de „aur negru".

Din cînd în cînd, peste uruitul mînios al troliului răzbate vocea sondorului:

— Presiune!... Îngreunaţi noroiul de foraj!...

Cei doi colegi, Cincă şi Iftimescu privesc ca vrăjiţi. În cabina metalică, unde sînt grupate puternicile pompe şi motocompresoarele, un mecanic apasă la repezeală cîteva manete. Prin coloana metalică pătrunde noroiul greu de foraj. La o presiune formidabilă, sapa cu role, aflată în adînc, prinde noi puteri. Sondorul e mulţumit. Mecanicul de la compresoare şi pompe e la post.

Mecanic va deveni la terminarea şcolii profesionale şi Vlad Cincă! Acum, la practică, a luat primul contact cu munca adevărată de foraj! Cele auzite la şcoală, i se par doar creionări palide ale unei realităţi care-l vrăjea, îl cucerea cu fiecare minut. Munca de sondor e cu mult mai măreaţă decît îi spusese tatăl său, atunci cînd, alături de alte sute de copii de colectivişti, de muncitori, de funcţionari, dăduse examen de admitere, pentru a deveni petrolist.

...Cincă şi Iftimescu sînt colegi. Se deosebesc prea puţin unul de altul, la înfăţişare şi învăţătură. Amîndoi au mîini de aur. Degetele prelungi, nervoase ale lui Iftimescu se pricep — pe lîngă îndeletnicirile profesionale — să însufleţească şi clapele pianului. Vlad Cincă din anul II „D 2" al şcolii profesionale petrol-chimie din Tîrgovişte, este un artist în meseria de lăcătuş. Vlad priveşte acum sondele, care se înşiră pînă departe pe dealuri, spre Tîrgovişte, spre Moreni, spre Cobia şi Valea Caselor, şi şlefuieşte nişte segmenţi — piesele de la un motocompresor.

— E un lucru de mare fineţe, îi spusese sondorul...

Nu în zadar terminase el anul şcolar cu media zece. Lucra bine, lucra atent. Segmenţii şi-au reluat locul lor în motor. Compresorul a început iar să trimită aer prin coloana grea de foraj.

La sfîrşitul schimbului, sondorul îl bate părinteşte pe umăr pe elevul său...

— Sînt mulţumit de tine, Vlade!... Ai făcut o bună treabă de lăcătuş! Meseria de sondor, să ştii şi tu, nu se deprinde decît prin muncă, prin învăţătură!... E o meserie grea dar frumoasă.

Ochii negri ai utemistului Vlad Cincă s-au aprins de licărul unei fericiri îndelung visate. Aci, la sondă, se simte el cu adevărat pe drumul împlinirii visului său minunat de a fi mecanic petrolist. Aci ascultă el sfaturile sondorului şi cîntecul aurului negru, care ţîşneşte mereu, din adîncuri...

TUDOR MANTA

HĂRNICIE

Nu-i Bărăgan. Şi totuşi!... Cît cuprinzi cu ochii în zare, o mare de spice unduieşte în bătaia vîntului călduţ de iulie.

Sîntem la gospodăria agricolă colectivă din Otopeni, pe tarlaua cu grîu de pe drumul ariei, în prima zi a secerişului din acest an. În zori, zeci de colectivişti, tineri şi vîrstnici, din brigada I-a, înarmaţi cu seceri, s-au apucat să pregătească lanul pentru întîlnirea cu combinele. Spre prînz, două combine au început să dea roată tarlalei duduind unison. Curînd, din scocurile lor au ţîşnit primele boabe. Oamenii, toţi cîţi se aflau acolo — şi brigadierul Dumitru Mitroi,şi utemistele Zoe Epurescu, şi Niculina Pascu, şi moş Vasile Popa — s-au adunat pentru cîteva clipe în jurul combinelor, să admire, în căuşul palmelor, boabele de grîu mari, aurii.. Apoi munca a intrat pe făgaşul ei obişnuit.

Sus pe combine, utemistele Elena Minu şi Elena Mitroi leagă sacii plini cu aurul holdelor, iar utemistul Costică Gh. Dumitru îi aranjează, unul cîte unul, în căruţă. Cînd căruţa se umple, Costică se urcă pe capră şi o porneşte, grozav de vesel, spre hambare. În urma combinelor, moş Vasile Popa, cu o greblă mecanică, zoreşte la strînsul paielor, căci peste cîteva zile, aici vor intra tractoarele să facă arături adînci de vară. Spre seară, cînd arşiţa s-a mai potolit, şi-au făcut apariţia pe tarla vreo patruzeci de pionieri şi şcolari. S-au organizat de îndată pe echipe şi au pornit în urma combinelor să culeagă spice. În ziua aceea, tot satul, cu mic cu mare, venise la strînsul recoltei.

Constantin Alexe, preşedintele colectivei, ca şi ceilalţi colectivişti, nu stă o clipă locului. Şi e firesc. Strînsul recoltei se află la ordinea zilei, dar în gospodărie mai sînt atîtea de făcut în perioada asta: cositul trifoiului, strînsul borceagului, recoltatul legumelor la grădină.

— Şi reuşiţi să le faceţi pe toate? l-am întrebat pe preşedinte.

— Reuşim, şi încă bine! mi-a răspuns el. Orzul de pe cele 122 de hectare se află deja în magazie; la trifoi şi borceag mai avem o zi-două, cît priveşte recoltarea celor 252 ha cu grîu, după felul în care am pornit-o, apoi cu siguranţă că într-o săptămînă terminăm. Dar ştii care-i secretul că izbutim să fim la zi cu lucrările agricole? Buna organizare a muncii, distribuirea chibzuită a forţelor şi mai ales... hărnicia colectiviştilor!

I. ANDREI

DEZARMARE ŞI PACE

La 14 iulie, la Moscova, în Palatul Congreselor din Kremlin, cei 2.469 de delegaţi, oaspeţi şi observatori, soli ai 121 de popoare, s-au adunat în şedinţa de închidere a **Congresului mondial pentru dezarmare generală şi pace**, Congres pe care unul din delegaţii romîni l-a denumit „cel mai larg şi mai reprezentativ forum al mişcării pentru pace care s-a întrunit vreodată pe planeta noastră".

Cele 6 zile de discuţii purtate la Congres au scos în evidenţă primejdia ce reprezintă pentru omenire arma termonucleară, experienţele atomice pe care le fac maniacii războiului din S.U.A. În cuvîntul lor, delegaţii — soli ai 121 de ţări — şi-au exprimat speranţa că popoarele nu vor lăsa ca omenirea să fie tîrîtă de imperialişti într-un război catastrofal, şi-au exprimat speranţa că voinţa de neînfrînt a popoarelor va pune capăt experienţelor atomice care infectează atmosfera, periclitînd viaţa a milioane şi milioane de oameni.

Congresul mondial pentru dezarmare şi pace a adresat lumii o chemare vibrantă la luptă pentru pace, Mesajul către popoarele lumii.

„Am venit la Congresul de la Moscova din toate colţurile lumii. Sîntem de profesiuni diferite. Avem convingeri diferite. Timp de o săptămînă am discutat cu cea mai mare sinceritate problema primejdiei unui război nuclear care planează asupra omenirii. În cursul discuţiilor ne-am înţeles mai bine unii pe ceilalţi şi acum sîntem convinşi că poate fi preîntîmpinată primejdia care ameninţă astăzi fiecare ţară şi fiecare popor", — se spune la începutul Mesajului. Apoi, după ce arată toate uriaşele avantaje pe care dezarmarea le-ar aduce omenirii, Mesajul evocă primejdia uriaşă care ameninţă popoarele, adresînd tuturor guvernelor marilor puteri chemarea de a încheia un acord cu privire la încetarea tuturor experienţelor nucleare şi interzicerea pentru totdeauna a acestor experienţe: în Cosmos, sub pămînt, sub apă, în atmosferă.

Aşa cum a spus N. S. Hruşciov, în cuvîntarea sa la acest uriaş forum al popoarelor, **„a sosit momentul să se treacă la acţiune! În numele vieţii pe pămînt, al fericirii tuturor oamenilor, în numele viitorului omenirii" este necesar ca popoarele să ceară cu fermitate şi hotărîre interzicerea armei atomice şi dezarmarea generală!**

Răspunzînd acestei dorinţe arzătoare a omenirii, chemînd la apărarea păcii toate popoarele, Mesajul se încheie cu un vibrant apel: **„Noi, cei care dorim pacea, sîntem mulţi la număr. Dacă vom acţiona cu toţii şi dacă toţi cei care acţionează vor fi strîns uniţi, vom putea să deschidem calea spre înfăptuirea ţelului nostru comun: menţinerea păcii!"**

A XVIII-a aniversare a eliberării Poloniei de sub jugul fascist

FESTIVAL 1962

Atenţia milioanelor de tineri din lumea întreagă este acum concentrată în jurul unuia din cele mai importante evenimente din mişcarea internaţională de tineret — cel de-al VIII-lea Festival mondial pentru pace şi prietenie ce se va deschide în curînd la Helsinki.

Astăzi, cînd forţele reacţiunii imperialiste continuă şi mai intens cursa înarmărilor, cînd în ciuda glasului de protest al oamenilor cinstiţi de pretutindeni, ele lărgesc planurile de experimentare a armelor nucleare, necesitatea unirii şi întăririi prieteniei între tinerii de diverse convingeri politice şi filozofice este mai imperioasă ca oricînd.

De aceea, nu este întîmplător ecoul şi interesul pe care principiile şi ideile celui de-al VIII-lea Festival le-au stîrnit în rîndurile organizaţiilor de tineret şi copii din toate ţările, aprobarea de care se bucură el din partea opiniei publice mondiale iubitoare de pace.

Se poate spune că după numărul şi caracterul organizaţiilor de tineret participante, Festivalul de la Helsinki este cel mai reprezentativ.

Peste tot, în lume, pregătirile au intrat în faza lor finală. Selecţionarea celor mai bune echipe şi ansambluri artistice, a celor mai buni tineri sportivi este rodul unei îndelungate activităţi de pregătire prealabilă, care s-a concretizat în numeroase concursuri şi festivaluri regionale şi naţionale.

Manifestările numeroase, care vor avea loc în timpul Festivalului, vor permite dezvoltarea unui schimb liber şi aprofundat de opinii asupra celor mai importante probleme care frămîntă tînăra generaţie de astăzi: problema apărării păcii, problema independenţei naţionale şi a luptei împotriva colonialismului, problemele progresului social în dezvoltarea ştiinţei, artei, literaturii. Pe stadioane şi în sălile de concert publicul va urmări în cele 10 zile ale Festivalului, desfăşurarea bogăţiei folclorului muzical şi coregrafic din toate părţile lumii, va admira încîntătoarea simfonie a coloritului paradei costumelor naţionale, întrecerea celor mai talentaţi tineri artişti şi sportivi.

În ţara gazdă, tineretul se pregăteşte cu însufleţire şi dragoste pentru primirea prietenilor din toate colţurile lumii. Un loc de seamă printre preocupările tineretului finlandez îl ocupă „Ştafeta Festivalului", care la începutul lunii iunie a pornit deja din extremul nord al Finlandei îndreptîndu-se spre Helsinki, pentru a ajunge pe Stadionul Olimpic în ziua deschiderii.

Mesajul pe care-l poartă ştafeta şi care va fi remis în ziua deschiderii Festivalului la Helsinki a fost semnat şi adoptat în cadrul unor adunări festive de zeci de mii de persoane, printre care se numără reprezentanţi de seamă ai ştiinţei, artei şi sportului finlandez.

Comitetele districtuale şi locale au mobilizat tineretul din fabrici şi instituţii la strîngerea de fonduri băneşti pentru Festival, la confecţionarea de cadouri pentru delegaţii străini. Pe această linie, o activitate intensă desfăşoară organizaţia de pionieri. Au fost constituite echipe de pionieri care vînd insigne şi fulare ale Festivalului, difuzează materiale despre Festival. Pionierii finlandezi se pregătesc intens şi pentru programul Festivalului. Ziua de 30 iulie va fi consacrată tineretului gazdă. Pe lîngă alte acţiuni în program este prevăzută şi sărbătoarea copiilor, cu care prilej vor avea loc zeci de concerte şi spectacole pentru copii, în parcuri, la cămine, la sediile delegatilor.

Unele numere din aceste concerte vor fi susţinute de echipele artistice de copii, în deosebi de cele pregătite de organizaţia de pionieri din Finlanda.

Interesul general şi susţinerea de care se bucură Festivalul din partea tineretului şi poporului paşnic finlandez vor asigura cadrul prielnic ca acesta să se desfăşoare cu succes. Cel de-al VIII-lea Festival mondial va contribui la consolidarea păcii în lume, la apropierea şi înţelegerea între tinerii de toate rasele şi naţionalităţile.

MIHAI GOLU

La revedere!... Bucuria care se citeşte pe feţele micuţilor din fotografie e mare: şi pe ei îi aşteaptă înălţimile munţilor cu creste de argint...

Copilărie fericită

Organizaţia de pionieri din R. P. Polonă numără sute de mii de copii. Ei au la dispoziţie tot ce le trebuie pentru a desfăşura o activitate bogată, instructivă. Numeroasele Palate ale pionierilor sînt prevăzute printre altele cu multe cercuri tehnice, unde copiii pot deprinde încă de mici din meşteşugul meseriilor pe care vor să le îmbrăţişeze.

Aşa, de pildă, copiii au la dispoziţie automobile şi motociclete. Ei învaţă să le conducă sub grija şi supravegherea atentă a unor cadre de specialitate.

Dar mulţi dintre pionieri îndrăgesc aviaţia, marina, navomodelismul... Şi lor li s-au asigurat condiţii pentru o activitate interesantă. Ei au sute de cercuri de navo şi aeromodele pe care le pot frecventa învăţînd din tainele tehnicii aviatice şi marine.

O faptă pionierească

Pe lîngă casa în care locuieşte pionierul Heniek Karl din localitatea Ruda — Silezia, curge un pîrîu mic. Cel care voia să treacă de partea cealaltă a pîrîiaşului, trebuia să sară peste el sau să-l înconjoare pe o distanţă de cîteva sute de metri pînă la podul din apropiere. Ce s-a gîndit însă Karl: să vorbească cu pionierii şi şcolarii care locuiau în jur şi, împreună cu ei, să construiască o punte.

Zis şi făcut!

...Cîteva zile mai tîrziu, în faţa casei lui Karl, peste pîrîu se putea vedea o punte nouă-nouţă.

„Pionierii au construit-o!" se mîndreau cei care treceau pe ea.

Pionierii făcuseră, într-adevăr, o faptă lăudabilă.

La cercul de pictură de la Palatul pionierilor din Crakovia.

Şcoala lui Mehmet

Cînd a fugit de foame din satul său, Mehmet nici nu se gîndea că, odată sosit la Istambul, va nimeri într-o... şcoală. Doar şcolile — puţine cîte sînt în Turcia — nu-s de nasul unuia ca el, sărac lipit din tată-n fiu. Mehmet e sărac — n-are altceva decît zdrenţele de pe el.

La Istambul, foamea de care fugise de-acasă s-a ţinut scai de el şi aici. Chiar din prima zi nu i-a dat pace. A căutat prin gunoaiele bogătaşilor, dar a fost alungat. Alungat de către slugile acestora, sau de către alţi înfometaţi ca şi el, Mehmet, dar mai vîrstnici.

Atunci, Mehmet a încercat să cerşească. Era ultima speranţă. Dar de cum s-a aşezat în colţul acela de stradă — a şi fost gonit.

— Tu de unde-ai răsărit? i s-a adresat un olog cu 3—4 ani mai mare.

— Cum, de unde?! se miră copilul. Am venit, aşa...

— Cară-te! a izbucnit ologul mînios.

Şi de n-ar fi intervenit un bătrînel chior, care cerşea şi el, ologul l-ar fi croit zdravăn cu cîrja.

— Hai cu mine, băiatule! l-a luat chiorul. Şi Mehmet s-a lăsat condus într-o casă veche, cu ferestre oblonite. Aici, în pivniţa rece, cu un veşnic miros de şobolani aciuiţi acolo de cînd lumea, era un fel de „şcoală" — şcoală de cerşetori.

— D-l Ali te va ajuta — a spus bătrînul chior şi a rîs subţirel cu gura sa ştirbă.

D-l Ali l-a examinat lung pe Mehmet, l-a întors pe-o parte, pe alta, apoi a decis scurt:

— Mda... Eşti bun de ciung. Şi în cîteva zile l-a învăţat cum să simuleze că-i ciung, cum să cerşească în aşa fel să moaie inima trecătorilor.

Pentru treaba aceasta, Mehmet avea să-i dea d-lui Ali, vreme de 3 ani, jumătate din cîştig.

— Altfel... — l-a ameninţat grăsunul de Ali, — ai să ai de-a face cu mine... — şi şi-a lovit scurt cuţitul de la şold.

. . . .

Zilele trecute, ziarele au adus vestea că poliţia a descoperit la Istambul o asemenea „şcoală". S-ar putea să fie chiar „şcoala" lui Mehmet, s-ar putea să fie alta... La Istambul — ca în întreaga Turcie — sînt multe astfel de „şcoli". Unde-i sărăcie multă, mizerie multă, unde şcolile adevărate lipsesc, înfloresc asemenea „şcoli" ale ruşinii, născute din crunta exploatare capitalistă.

V. B.

La Timişul de Sus

In tabăra activelor pionierești

Intr-o poiană cu iarbă moale, înconjurată de pădure se află o tabără pionierească. De departe se vede fluturînd pe catarg drapelul taberei. Aici își petrec o parte din vacanță active de pionieri din întreaga țară...

Iată, azi se desfășoară în tabără „ziua cîntecului". Fiecare detașament interpretează cele mai îndrăgite cîntece, apoi învață cu toții altele noi. Nu lipsesc nici concursurile de recitări. Pionierul Chițu Cristian, președinte de detașament din Oltenița, i-au plăcut poeziile pe care le-a ascultat la concurs. Unele sînt noi pentru el. De aceea își notează în carnet unde le poate găsi, pentru ca la reintoarcere să-i învețe și pe cei din detașamentul său. Membrii activelor pionierești învață jocuri noi, întocmesc ierbare și insectare pe care le vor aduce în dar școlii.

În tabără s-au legat multe prietenii. Într-un grup, Buzea Gheorghe din comuna N. Bălcescu, regiunea Dobrogea povestește cum au organizat pionierii din unitatea lui o adunare închinată partidului. Fiecare detașament a avut sarcini precise. Au strîns multe date despre înfăptuirile din regiunea lor, au învățat cîntece și poezii, au invitat foști pionieri, acum membri de partid. Adunarea a fost foarte reușită. În sala căminului cultural unde a avut loc — au venit o mulțime de colectiviști... Adriana Șimlovici din Timișoara urmărește cu atenție cele povestite de Buzea. Cu unitatea ei, va organiza și ea negreșit o astfel de adunare... Înainte de masă îi mai cere lui Buzea și alte lămuriri. Acum ei sînt doi buni prieteni.

O după-amiază interesantă

Pionierii din detașamentul V s-au strîns laolaltă. Povestesc despre steluțele roșii... Gavrilă Nicolaie din Dragomirești-Olt, pe al cărui piept strălucesc amîndouă distincțiile pionierești, povestește că în unitatea lor mulți pionieri sînt purtători ai steluțelor roșii". Pentru aceasta ei au desfășurat activități multe și interesante. Au făcut excursii, vizite, întîlniri cu muncitori fruntași, au învățat cîntece.

Alți pionieri au povestit cum au pregătit adunarea de inmînare a steluțelor sau cum au organizat excursiile de două zile. Pionierii din Brașov au ținut să povestească și ei despre cele mai interesante activități desfășurate de ei, despre felul cum și-au construit un patinoar în curtea școlii, să caute mereu ceva nou, ceva interesant, să dovedească străduința pionierilor de a îndeplini toate condițiile pentru primirea distincțiilor pionierești.

La revedere...

Flăcările focului de tabără își trimit spre înălțimi miile de scîntei aurii. E ultima seară pe care și-o petrec copiii în tabără. Cîntecele lor voioase străbat pînă departe. „La revedere, tabără dragă" spun copiii. Aici am petrecut atîtea zile vesele, am făcut excursii, am învățat cîntece și jocuri, am legat atîtea prietenii. În această tabără pionierii din activele pionierești au făcut și un schimb interesant de experiență. Au învățat unii de la alții cum să facă viața detașamentului mai interesantă, mai veselă, mai atractivă.

Și, părăsind tabăra, ei mulțumesc din inimă partidului iubit pentru minunatele zile petrecute aici, pentru copilăria fericită.

B. CARAGIALE

Ați știut că...

... alpiniștii din R.S.S. Kazahă au dat numele eroului poporului cehoslovac Iulius Fucik, unui vîrf de 4.000 m din munții Ala-Tau.

... prima societate romînească de turism din Ardeal a fost înființată în 1921 de marele nostru savant Emil Racoviță, creatorul speologiei.

... Moscova este cel mai întins oraș din lume. Ea este de 3 ori mai mare ca Londra și de 8 ori mai mare ca Parisul. Suprafața sa este cu 6.000 ha mai mare decît cea a New-Yorkului.

... cel mai adînc lac glacial din munții noștri este Tăul Negru din munții Retezatului care măsoară 25,5 m.

... prima excursie turistică care a durat 4 zile pe muntele Bucegi a fost făcută la 26 iulie 1839.

Omul-cuceritor al imperiului de gheață

ANTARCTICA

Cel de-al șaselea continent, avînd o suprafață cît Europa și Statele Unite la un loc — acumulează 90% din cantitatea de gheață permanentă de pe glob. Este continentul cu cea mai mare altitudine, munți de peste 3.000 m înălțime brăzdindu-l în toate sensurile. Calota glacială din centrul continentului atinge în apropierea Polului inaccesibilității și la 900 km de Polul Sud geografic, o înălțime de 4.000 metri. S-a calculat că dacă cele 30 milioane de kilometri cubi de gheață ai Antarcticii s-ar topi, nivelul mărilor lumii ar crește cu 65 metri.

Clima continentului este excesiv de aspră: media anuală la țărm este de —30°C, iar la Vostok, la 1.410 km depărtare de țărm, și la 3.420 m altitudine, a fost înregistrată temperatura record —88°3'C. Vînturile sînt de o violență indescriptibilă ceea ce face ca frigul să fie și mai greu de suportat.

Practic, viață vegetală — în afară de licheni, mușchi și alge — nu există în Antarctica; în schimb apa oceanului e

2

foarte bogată în viețăți: foci, morse, pinguini.

Continentul are bogate zăcăminte de cărbuni — dovadă că în trecutul foarte îndepărtat a domnit acolo o climă caldă și umedă — dar acestea sînt deocamdată imposibil de exploatat.

Măsurînd densitatea cristalelor de gheață, glaciologii au stabilit exact temperatura la care s-a format — acum cîteva milioane de ani — gheața celui de-al 6-lea continent.

Cel de-al 6-lea continent, Antarctica, a devenit un adevărat „continent al coexistenței pașnice", cum i s-a spus. Alături de U.R.S.S. — ai cărui savanți au adus și aduc o contribuție uriașă la cercetarea și cucerirea uriașului imperiu de gheață, și-au stabilit aci baze pentru cercetări științifice îndelungate, Statele Unite ale Americii, Anglia, Franța, Japonia, Noua Zeelandă, Norvegia, Belgia, Chile, Argentina ș.a. După cum se știe, o dată cu încheierea A.G.I., reprezentanții țărilor care și-au trimis oamenii de știință la Polul Sud au încheiat un acord în virtutea căruia continuă explorările în același spirit de înțelegere care a domnit înce-

3

pînd din anul 1957, adică al cooperării între misiunile științifice urmărind exclusiv elucidarea tuturor „tainelor" pe care le păstrează acest continent înghețat.

PIONIERII ANTARCTICII

JAMES COOK (1728—1779), navigator englez, primul care în cursul călătoriilor sale a trecut dincolo de Cercul Polar de Sud.

FABIAN BELLINGSHAUSEN (1778—1852), explorator rus, descoperitorul Antarcticii (28 ianuarie 1820). Vasul său Vostok a navigat împreună cu Mirnîi aflat sub conducerea lui M. P. Lazarev.

Bellingshausen a fost primul explorator care, văzînd munții înalți ai Antarcticii, a lansat ipoteza, ulterior perfect demonstrată, că este vorba de cel de-al 6-lea continent, nu de o mare înghețată.

JAMES CLARK ROSS (1800—1862) a condus o expediție științifică britanică. A întocmit în timp ce căuta Polul Sud magnetic (1839—1842), harta unei porțiuni lungi de 800 km de țărm a „Țării Victoria" și harta regiunii banchizelor care-i poartă numele.

ADRIEN DE GERLACHE (1866—1934), comandantul navei Belgica, a fost primul care a iernat la sud de Cercul Polar (1897—1899), vasul său fiind prins de ghețuri.

4

La această expediție a participat și savantul romîn **EMIL RACOVIȚĂ.**

ERNEST SHACKLETON (1874—1922), descoperitorul Polului Sud magnetic, a ajuns pînă la 150 km de Polul Sud. A încercat să traverseze Antarctica, dar tentativa i-a fost fatală.

ROALD AMUNDSEN (1872—1928), norvegian, explorator al Arcticii și Antarcticii. Primul care la sfîrșitul anului 1911 a atins Polul Sud

ROBERT FALCON SCOTT (1868—1912), a condus între 1901—1904 primele expediții în interiorul Antarcticii. A atins Polul Sud la o lună după Amundsen.

RICHARD BYRD (1888—1957), explorator american. Între 1928—1941 a condus trei expediții la Polul Sud.

POLUL SUD: PRIMA VICTORIE ȘI.. PRIMA DRAMĂ

În 1910 celebrul vas al lui Nansen — „Fram" — a părăsit Norvegia îndreptîndu-se, de astă dată sub comanda lui Amundsen, spre Polul Sud. La bord se aflau 7 oameni însoțiți de 115 cîini. În februarie 1911, „Fram" trece de Bariera Ross și iernează la 79°. La începutul primăverii antarctice, în octombrie, Amundsen, însoțit de 4 din oamenii expediției, pornește cu 5 sănii și 70 de cîini, avînd hrană pe 4 luni, spre Polul Sud. Traversînd Bariera Ross,

5

expediția înaintează spre interior făcînd 30 km pe zi, astfel că la 14 decembrie 1911 Roald Amundsen împreună cu cei 4 tovarăși ai săi, ating Polul Sud unde fixează drapelul norvegian.

Înfruntînd îngrozitoare condiții climatice, expediția își îndeplinește cu succes misiunea: călătoria la Pol și înapoi a durat 97 de zile.

La 17 ianuarie 1912, urmînd alt itinerar decît Amundsen, Scott atinge și el Polul Sud. Făcuse însă un calcul greșit: renunțase la săniile trase de cîini, preferîndu-le pe cele cu motor și cele trase de ponei. Rezultatul nu se lăsă mult așteptat: curînd, săniile cu motor fură scoase din uz, iar poneii — sacrificați, neputînd îndura vicisitudinile climei polare.

După 79 de zile în condițiile unor puternice viscole, Scott împreună cu însoțitorii săi, E. A. Wilson, I. E. Oates, H. R. Bowers și E. Evans se trezesc în fața eșecului: Amundsen trecuse pe acolo cu 34 de zile mai înainte. Reculegîndu-se, ei fac cale întoarsă. Cele 57 de zile ale întoarcerii se transformară într-o tragedie. Muriră mai întîi Evans și Oates. Ceilalți trei, Scott, Bowers și Wilson pieriră de frig și foame la numai 20 km depărtare de un depozit de alimente. Trupurile lor fură descoperite după 8 luni. Cu mîna tremurîndă, Scott și-a notat ultimele gînduri: „Aveam de înfrun

6

tat riscuri; credeam că le vom înfrunta. Deși împrejurările ne-au fost potrivnice, n-avem de ce să ne plîngem; îndurăm totul pînă la sfîrșit. Mor împăcat cu mine și cu lumea".

Text prescurtat după revista „Orizonturi"

La strînsul spicelor

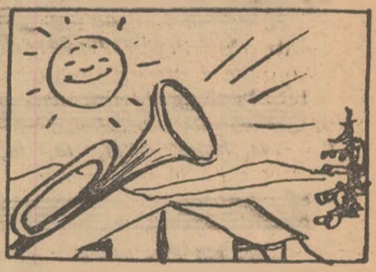

Pe întinsele tarlale ale Gospodăriei agricole colective „8 Martie" din comuna Scrioaştea, raionul Roşiori de Vede munca este în toi. Obiectivul nostru i-a surprins pe harnicii pionieri ai unităţii nr. 49 la strînsul spicelor.

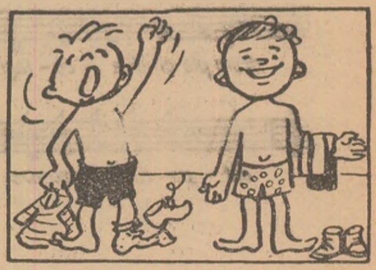
Pe tarlalele colectivelor combinele, secerătorile străbat întinderea holdelor strîngînd recolta bogată de grîne.

Pe miriştile Gospodăriei agricole colective „Ştefan Gheorghiu" din comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, grupuri, grupuri, cei 90 de pionieri au pornit la strînsul spicelor. Cu cînt şi voioşie, copiii string cu spor spicele rămase în urma secerătorilor adunîndu-le în snopi. Pionierii Ristache Mariana, Pantilie Fănel, Cocoş Tudora sînt mereu în frunte dar Manea Ionel, Dulgheru Gugel şi ceilalţi nu se lasă mai prejos, ţin să-şi dovedească hărnicia şi de data aceasta. Şi, să ştiţi că toţi merită laude — după cîteva ore copiii au strîns o grămadă de snopi mari şi grei.

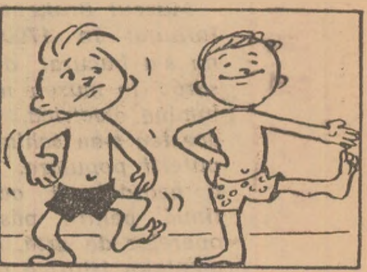
Lenevică în vacanţă

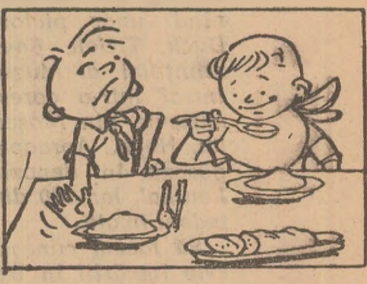
Sună goarna voiniceşte,
Soarele se-nalţă lin ;
Lenevică se trezeşte
Dar... „Aş mai dormi puţin".

Iar program !... Ce trudă mare !...
Cască lung şi deşirat :
„Unde-o fi şi maica mare
Să m-ajute la-mbrăcat ?"

„Uff ! ce treabă plicticoasă !...
Unu-doi şi unu-doi,
Ce-aş mai sta acum acasă
Tolănit pe perne moi !"

Stau pe masă înşirate
Bunătăţi. Pe cît se pare
Cu aşa „activitate"
Pierzi şi pofta de mîncare.

„S-o porneşti în drumeţie
Pe-aşa vreme ? !... Nu-nţeleg ;
Dar să nu-mi mai zică mie
„Lenevică" de mai merg !

SPORT

Vă felicităm din toată inima, dragi pionieri!

La Sofia a avut loc nu de mult a VI-a ediţie a tetratlonului internaţional de atletism dotat cu „Cupa prieteniei". La întreceri au participat pionieri şi pioniere din 7 ţări : R.D.G., U.R.S.S., R. P. Ungară, R. P. Polonă, R. S. Cehoslovacă, R.P. Romînă şi R.P. Bulgaria. Spectatorii prezenţi în tribunele stadionului „Vasile Levski", de-a lungul celor două zile de concurs, au urmărit cu încordare disputele pasionante ale celor mai mici atleţi şi au aplaudat cu căldură rezultatele celor patru probe : 60 m viteză, săritură în înălţime, săritură în lungime şi aruncarea mingii. Pionierii romîni, care au devenit deţinătorii „Cupei prieteniei" au lăsat o frumoasă impresie spectatorilor bulgari, datorită bunelor rezultate, atît la fete, cît şi la băieţi. Dînd dovadă de o mare putere de luptă, de o puternică dorinţă de a învinge, şi ca urmare a pregătirii lor minuţioase şi continue, pionierii romîni au cîştigat 6 din 8 probe. Performanţa cea mai valoroasă a obţinut-o pioniera Rădulescu Gabriela, care a cîştigat două probe : 60 m viteză şi săritura în lungime. De asemenea, Ivan Eugen s-a întrecut pe sine în cadrul concursului. Recordul său personal la săritura în înălţime era de 1,55. La Sofia însă... a sărit 1,61 (fii însă atent, Eugene, pînă să-l ajungi pe Vasia mai ai 15 cm.!). Iar la aruncarea mingii... deşi cel mai mic de statură, el a aruncat cel mai mult : 92,05. Cuvinte de laudă merită şi Ciurea Marinela (cîştigătoarea aruncării cu mingea), Balea Niculina (cîştigătoarea la săritura în înălţime), Ritivoi Constantin (cîştigător la săritura în înălţime) şi toţi ceilalţi componenţi ai echipei noastre.

Iată cum califică unele ziare bulgare comportarea echipei noastre :

„Naroden Sport" — „Cel mai omogen s-a prezentat echipa R.P.R., G. Rădulescu, N. Balea, N. Ciurea, dintre pioniere şi C. Ritivoi, Eugen Ivan şi Jonea Mihai dintre pionieri. Au corespuns în întregul întrecerilor fiind bine pregătiţi şi cu perspective de dezvoltare în viitor".

„Septemvrice" — Liuben Atkov — arbitru principal al concursului. „Atleţii au arătat cele mai bune realizări care au bucurat pe spectatori. Succesele lui G. Rădulescu (Romînia) şi ale lui Aron Sipos (Ungaria) la alergare de 60 m ale Niculinei Balea (Romînia) şi Vasea Homenkov (U.R.S.S.) la săritura în înălţime, ale Gabrielei Rădulescu şi Constantin Ritivoi la săritura în lungime şi ale Marinelei Ciurea şi Eugen Ivan la aruncarea mingii sînt înalte realizări pioniereşti".

Niculina Balea

Marinela Ciurea

Eugen Ivan

Constantin Ritivoi

Gabriela Rădulescu

REZULTATE

FETE : 60 m viteză : *1. Gabriela Rădulescu (R.P.R.) 7,9" ; 2. Tania Gulskaia (U.R.S.S.) 8,2" ; 3. Ştefana Pardubiţka (R.P. Polonă) 8,2".*

Săritura în înălţime : *1. Niculina Balea (R.P.R.) 1,48 m ; 2. Nina Kamneva (U.R.S.S.) 1,40 m ; 3. Ştefana Pardubiţka (R.P. Polonă) 1,40 m.*

Săritura în lungime : *1. Gabriela Rădulescu (R.P.R.) 5,33 m; 2. Tania Tulskaia (U.R.S.S.) 5,04 m ; 3. Niculina Balea (R.P.R.) 4,89 m.*

Aruncarea mingii : *1. Marinela Ciurea (R.P.R.) 61,79 m ; 2. Ştefana Pardubiţka (R.P. Polonă) 61,66 m ; 3. Liliana Mirceva (R.P. Bulgaria) 59,35 m.*

BĂIEŢI. 60 m viteză : *1. Aron Sipoş (R.P.U.) 7,3" ; 2. Iaroslav Heil (R.S. Cehoslovacă) 7,4" ; 3. Irji Milford (R.S. Cehoslovacă) 7,5".*

Săritura în înălţime : *1. Vasia Homenkov (U.R.S.S.) 1,80 m ; 2. Eugen Ivan (R.P.R.) 1,65 m ; 3. Kostea Tomilin (U.R.S.S.) 1,62 m.*

Săritura în lungime : *1. Constantin Ritivoi (R.P.R.) 6,23 m ; 2. Iaroslav Heil (R.S. Cehoslovacă) 6,06 m ; 3. Horea Mihai (R.P.R.) 6,06 m.*

Aruncarea mingii : *1. Eugen Ivan (R. P. R.) 92,05 m. 2. Iaroslav Heil (R. S. C.) 88,23 m. 3. Gheorghi Kamenschi (R.P.B.) 87,16 m.*

Clasament individual — fete : *1. Ştefana Pardubiţka (R.P.P.) 400 p. 2. Gabriela Rădulescu (R. P.R.) 381 p. 3. Niculina Balea (R. P. R.) 357 p.*

Clasament individual — băieţi : *1. Eugen Ivan (R. P. R.) 447- p. 2. Vasea Homenkov (U. R. S. S.) 445 p. 3. Iaroslav Heil (R. S. C.) 443 p.*

Clasament general — echipe : *1. R. P. Romînă — 3.725 2. U. R. S. S. — 3.315 p. 3. R. P. Polonă — 3.278 p. 4. R. S. Cehoslovacă — 3.265 p. 5. R. D. Germană — 3.223 p. 6. R. P. Ungară — 3.196 p. 7. R. P. Bulgară — 3.112 p.*

Handbalistele noastre campioane mondiale!

Duminică seara, împreună cu cei 15.000 spectatori prezenţi pe stadionul Republicii, am trăit emoţiile şi apoi bucuria victoriei de prestigiu obţinute de handbalistele noastre. După ce au cucerit de două ori titlul de campioane mondiale la handbal în 11, sportivele ţării noastre şi-au înscris, duminică seară, pentru prima dată numele şi în rîndul cîştigătoarelor campionatului mondial de handbal în 7, devenind campioane ale lumii.

Drumul spre titlul suprem n-a fost uşor. O dovedesc cele 5 partide susţinute de echipa noastră în cadrul campionatului, o dovedeşte finala de duminică disputată în compania puternicei echipe daneze. Inaltul patriotism al jucătoarelor noastre, temeinica lor pregătire tehnică şi tactică, dorinţa puternică de a învinge, toate acestea au dus echipa noastră pe culmile cele mai înalte, au făcut-o să învingă şi să cîştige titlul suprem.

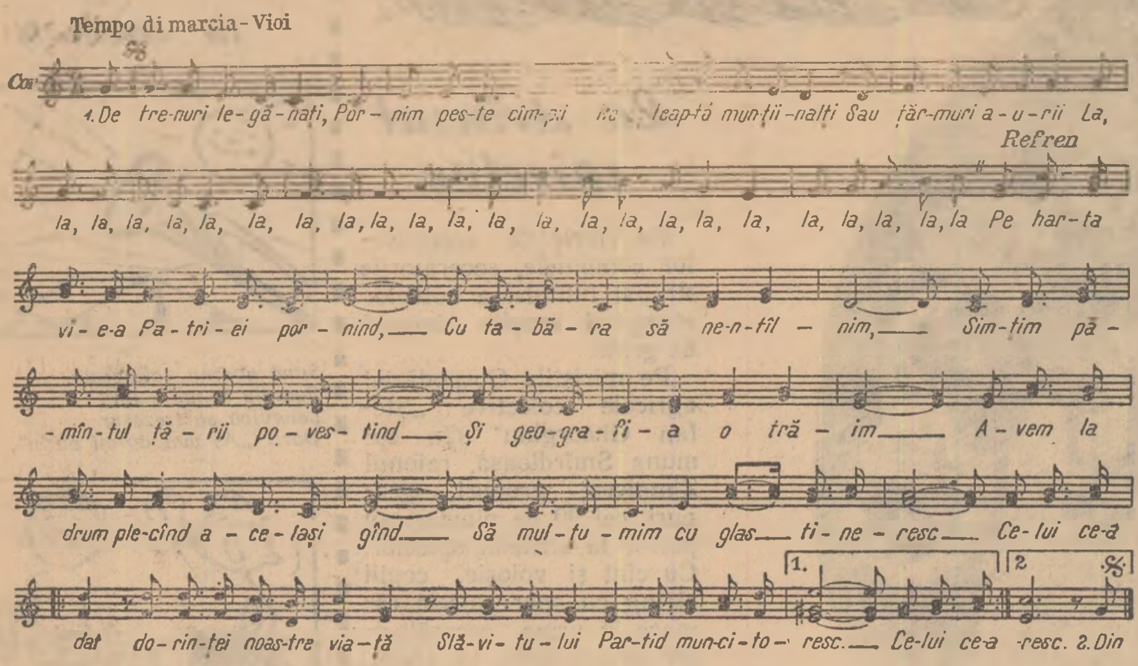
Componentele echipei noastre : Irina Hector, Maria Constantinescu, Ana Boţan, Iozefina Ştefănescu, Antoneta Oţelea, Iuliana Naco, Aurora Leonte, Victoriţa Dumitrescu şi Elena Hedeşiu **merită pentru acest succes de prestigiu al handbalului romînesc cele mai călduroase felicitări.**

Să le urăm noi victorii în activitatea lor sportivă, pentru a ridica tot mai sus prestigiul handbalului romînesc !

SPRE TABĂRA...

Versuri: LUCIAN DUMITRESCU
Muzica: RADU ADRIAN

1

De trenuri legănați,
Pornim peste cîmpii,
Ne-așteaptă munții-nalți
Sau țărmuri aurii.
La la la la la la
. . . .

Refren:

Pe harta vie-a patriei pornind
Cu tabăra să ne-ntîlnim,
Simțim pămîntul țării povestind
Și geografia o trăim.
Avem, la drum plecînd,
Același gînd:
Să mulțumim cu glas tineresc
Celui ce-a dat dorinței noastre viață: } Bis
Slăvitului Partid Muncitoresc

2

Din tabere-n curînd
Ecoul va zbura
De cîntece vibrînd
În lung și-n lat așa:
La la la la la la
. . . .

Refren...

PRIN MUZEELE PATRIEI

BRUKENTHAL

Muzeul Brukenthal din Sibiu a fost înființat în 1790, dar multă vreme nu s-a bucurat de întreținerea necesară: în muzeu nu exista înainte nici lumină electrică, nici încălzire. Toate acestea s-au schimbat o dată cu anii puterii populare. Partidul și guvernul a acordat și acordă o grijă continuă pentru păstrarea, valorificarea operelor de artă, a muzeelor, a monumentelor istorice din patria noastră, ca bunuri de preț ale poporului. Astfel, Muzeul Brukenthal a renăscut adăpostind în sînul său o entuziastă muncă științifică. S-a stabilit și s-a dovedit că muzeul are tablouri originale aparținînd unor pictori ca Rubens, Van Dyck, Tizian, Snyders... Cercetătorii științifici ai Muzeului Brukenthal au intrat într-o corespondență activă cu muzeele din Moscova, Leningrad, Berlin, Haga. Aproape 400 de tablouri se găseau în depozitele Muzeului Brukenthal, iar 100 dintre ele au fost deja indentificate.

Să facem cunoștință cu muzeul. El este împărțit în trei secții: secția de istorie, secția de artă populară și secția de arte plastice.

În secția de istorie se găsesc, începînd cu epoca primitivă, diferite exponate, vase ornamentale, arme, unelte, podoabe, statuiete, copii după gravuri ale vremii.

În secția de artă populară, măiestria poporului nostru este oglindită în ceramica populară, țesături de port, țesături de casă, interioare de case țărănești, obiecte de artă populară din lemn, os și metal, toate acestea fiind romînești sau specifice naționalităților conlocuitoare din regiunea Brașov.

La secția de arte plastice, vizitatorii pot admira capodopere ale artei, unele dintre ele identificate recent, cum sînt cele două portrete „Ignațiu de Loyola" și „Franciscus Xavier" de Rubens, „Moartea Cleopatrei" de Anton van Dyck, „Vînătoarea de mistreți" al lui Fr. Snyders, una din cele cinci variante ale lui „Ecce homo" de Tizian. Aici, în galeriile muzeului, se află multe opere ale maeștrilor flamanzi, germani, italieni, austrieci și romîni expuse cu grijă, cu dragoste. În muzeu se găsesc originale ale pictorilor noștri clasici: Th. Aman, N. Grigorescu, I. Andreescu, Șt. Luchian, Oct. Băncilă, N. Tonitza. În ultimile pavilioane se găsesc opere ale unor artiști cum sînt Corneliu Baba, Iosif Iser, Camil Ressu, Jules Perahim, Ion Jalea, Vida Geza. Imaginile patriei noastre în avîntul construirii socialismului pot fi întîlnite în picturi reprezentînd peisaje industriale, aspecte din viața țăranilor colectiviști, portrete de muncitori, de țărani.

Muzeul Brukenthal, datorită grijii guvernului nostru, a pus la îndemîna poporului comori care în trecut erau lăsate în părăsire, a devenit o mîndrie a orașului Sibiu, trezind un deosebit interes atît pentru vizitatorii din țară cît și pentru cei de peste hotare.

M. D.

VIDA GEZA „*Cap de țăran*"
— sculptură aflată la Muzeul Brukenthal —

„Dumitru Corbea: Povestind copiilor"

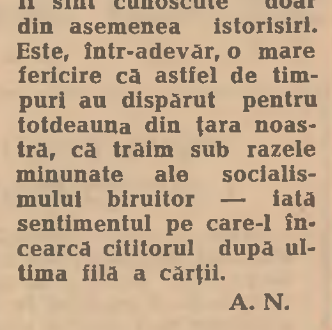
Sub titlul „Așa am învățat carte", Dumitru Corbea, cunoscut cititorilor prin volumele sale de poezii, oferă o nouă carte, apărută de curînd în Editura Tineretului — „Povestind copiilor" în care descrie povestea unei copilării fără copilărie sub apăsarea regimului burghezo-moșieresc.

„Drumul spre școală" despre care istorisește autorul era anevoios și plin de piedici pe vremea cînd elevii erau bătuți de învățători cu harapnicul și puși „în genunchi pe sticlă și cărămidă pisată". Părinții care munceau cinstit și nu aveau bani să plătească taxele școlare, gazdele, hainele și încălțămintea, cărțile și cîte-i mai trebuiau unui elev, erau împovărați de amenzi și impozite, de nedreptatea autorităților, exploatați de boieri și de capitaliști.

Despre copilăria din acei ani grei pentru oamenii muncii, despre necazurile și visurile de neîndeplinit pe atunci ale unui copil al cărui înaintași au fost iobagi, coborîtori din „robi din evul mediu", vorbesc povestirile grupate în acest volum. Citindu-le, dragi copii, veți putea înțelege mai bine uriașa diferență dintre acele zile întunecate, de tristă amintire, și viața luminoasă, fericită, pe care o făuresc azi oamenii muncii din patria noastră liberă, sub conducerea înțeleaptă a partidului.

Eroul cărții învață păzind oile, muncind din greu ca slugă sau mîncînd cu noduri amare pîine de copil de trupă. Școlarului de azi, căruia i se dau gratuit manuale și învață în clase noi, moderne, ajutat cu grijă de profesori, vremurile acelea despre care povestește Dumitru Corbea îi sînt cunoscute doar din asemenea istorisiri. Este, într-adevăr, o mare fericire că astfel de timpuri au dispărut pentru totdeauna din țara noastră, că trăim sub razele minunate ale socialismului biruitor — iată sentimentul pe care-l încearcă cititorul după ultima filă a cărții.

A. N.

Cupa „Scînteii pionierului" la natație

(Urmare din pag. 1-a)

organizează **CUPA „SCÎNTEII PIONIERULUI" LA NATAȚIE** — ediția a XII-a. Aici au posibilitatea să se întreacă și să devină „campioni"... oficiali cei mai buni dintre înotătorii-pionieri.

Anul trecut, 8 dintre cei mai buni înotători din Capitală au obținut titlul de cîștigători ai probelor Cupei, acest titlu fiindu-le întărit și consemnat prin diplomele date de U.C.F.S.

Iată, pe scurt, cîștigătorii de anul trecut:

Cupa „Scînteia pionierului" la natație a fost cîștigată de reprezentanții **raionului „30 Decembrie"**, care au totalizat 62 de puncte, cu 8 puncte mai mult decît **raionul „1 Mai"** și cu... 38 puncte mai mult decît **raioanele „16 Februarie"** și „23 August".

Pionieri cîștigători ai probelor: La proba de 33 m bras: fete—**Zahu Mioara**, 31"; băieți —**Walter Peter**, 30". La proba de 33 m liber: fete — **Simionescu Carmen**, 24" 8/10; băieți — **Marin Andrei**, 23" 6/10. La 66 m bras: fete — **Stănuță Paula**, 1'05"; băieți — **Ioniță Alexandru**, 57" 6/10. La 66 m. liber: fete — **Oteteleșeanu Anca**, **1'08" 2/10**; băieți — **Bancu Constanța**, 50" 5/10.

În aceste zile, în toate taberele locale din București au început deja înscrierile pentru această tradițională întrecere sportivă. Ca și în anii trecuți, mai întîi se va organiza faza pe tabăra locală care se va desfășura între 16 și 30 iulie. Apoi, primii trei clasați în această etapă își vor disputa întîietatea în faza raională care se va ține între 31 iulie și 12 august. La finala pe Capitală, care va avea loc în jurul datei de 19 august la bazinul de înot de la Palatul pionierilor, vor participa doar acei concurenți care în faza raională au ocupat locul I.

La a XII-a ediție a Cupei „Scînteii pionierului", întrecerile vor fi organizate pe două categorii de vîrstă: prima categorie, 9—11 ani inclusiv, iar cea de a doua categorie, 12—14 ani inclusiv.

Probele din concurs, atît pentru băieți cît și pentru fete, vor fi următoarele:

Categoria I-a (9—11 ani inclusiv):

— 33 m liber

— ștafeta 4x33 m liber mixt

Categoria a. II-a (12—14 ani inclusiv):

— 66 m liber

— ștafeta 4x66 m liber mixt

La întreceri pot participa și înotători legitimați **însă numai aceia care au pînă la categoria a III-a de clasificare.** Trebuie reținut că un concurent poate participa numai la o singură probă individuală și la ștafetă.

La finala pe Capitală, comisia de organizare va acorda premii primilor șase clasați la fiecare probă, iar organizației raionale de pionieri care va totaliza cele mai multe puncte în clasament și care va avea cel mai mare număr de participanți în etapa pe tabere, i se va decerna **CUPA „SCÎNTEII PIONIERULUI" la natație.**

PIONIERI ȘI ȘCOLARI DIN BUCUREȘTI! PARTICIPAȚI ÎN NUMĂR CÎT MAI MARE LA CEA DE A XII-A EDIȚIE A CUPEI „SCÎNTEIA PIONIERULUI" LA NATAȚIE!

Cupa „Scînteii pionierului" la natație

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii